

ผลงานประกอบการพิจารณาประเมินบุคคล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7วช. (ด้านการพยาบาล)

เรื่องที่เสนอให้ประเมิน

- ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยโรคควาซากิ
- ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงาน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
เรื่อง การลดภาวะแทรกซ้อนจากโรคควาซากิ ในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม
โรงพยาบาลตากสิน

เสนอโดย

นางสาวพรรณีภา เพ็งจางค์
ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 6ว (ด้านการพยาบาล)
(ตำแหน่งเลขที่ รพต. 436)
ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลตากสิน
สำนักการแพทย์

งานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. ชื่อผลงาน การให้การพยาบาลผู้ป่วย Kawasaki
2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ 17 วัน (ตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2550 ถึง 22 มิถุนายน 2550)
3. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

3.1 ความรู้เรื่องโรคและการรักษา

โรค Kawasaki

คำจำกัดความ

โรค Kawasaki (Kawasaki disease) เป็นกลุ่มอาการของโรค ประกอบด้วยไข้สูง มีการเปลี่ยนแปลงของผิวหนัง เยื่อเมือกมีการอักเสบของเส้นเลือดขนาดกลางและขนาดเล็กทั่วร่างกาย และมีต่อมน้ำเหลืองที่คอโต โรคนี้พบในเด็กโตร้อยละ 80 ของผู้ป่วยมีอายุต่ำกว่า 5 ปี ไม่พบในเด็กอายุมากกว่า 8 ปี พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิงในอัตราส่วน เพศชาย: เพศหญิง 1.5: 1 (อุษา ทิสยากร, 2540:20)

สาเหตุของการเกิดโรค

ในปัจจุบันยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด แต่อาจเกี่ยวข้องกับการติดเชื้อบางชนิดทั้ง แบคทีเรียและไวรัส การใช้แชมพูซักรวม การอยู่ใกล้แหล่งน้ำ โรคนี้ตั้งชื่อตามนายแพทย์ Tomisuku Kawasaki ชาวญี่ปุ่นที่ได้รวบรวมรายงานผู้ป่วยเป็นคนแรกของโลก ในปี ค.ศ 2510

อาการและอาการแสดงของโรค

ผู้ป่วยจะมีอาการไข้สูงลอยทั้งวัน ไม่ค่อยตอบสนองต่อยาลดไข้ จะมีไข้ยาวนาน 1 – 2 สัปดาห์ มักไม่มีอาการหวัด เช่น ไอ หรือน้ำมูกไหล ไม่มีผลการตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง วินิจฉัยได้อย่างเด็ดขาด การวินิจฉัยต้องมีอาการ 4 ใน 5 ข้อของเกณฑ์การวินิจฉัยร่วมด้วย

เกณฑ์การวินิจฉัย

1. ตาแดงทั้งสองข้าง แต่ไม่มีขี้ตา มักพบตั้งแต่ ระยะแรก ที่มีไข้และเป็นอยู่ 1 – 2 สัปดาห์
2. การเปลี่ยนแปลงของริมฝีปากและในช่องปาก ซึ่งอาจพบลิ้นแดงคล้ายสตอร์เบอร์รี่ ปากแดง ริมฝีปากแห้งแตก
3. การเปลี่ยนแปลงของมือและเท้า จะบวมในช่วงแรก มักไม่ขอมใช้มือ ไม่ขอมเดิน เนื่องจากเจ็บระยะหลังประมาณ 10 – 20 วันของโรคจะพบการลอก เริ่มที่บริเวณข้อมือและอาจพบที่รอบทวาร และขาหนีบ
4. มีผื่นขึ้นตามตัว เป็นผื่นได้ทุกรูปแบบ ยกเว้นตุ่มน้ำหรือตุ่มหนอง มักขึ้นภายใน 5 วัน หลังจากมีไข้
5. ต่อมน้ำเหลืองโต มักพบบริเวณคออย่างน้อย 1 ต่อมน มีเส้นผ่านศูนย์กลางใหญ่กว่า 1.5 เซนติเมตร

อาการดังกล่าวทั้ง 5 ข้อ ไม่มีข้อใดจะมีการทำลายอย่างถาวรต่ออวัยวะนั้น ที่สำคัญคือถ้าปล่อยทิ้งไว้ไม่ได้รับการรักษา จะเกิดการแทรกซ้อนที่หัวใจและหลอดเลือด เกิดการอักเสบของเส้นเลือดโคโรนารี ซึ่งเป็นเส้นเลือดที่ไปเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจ ถ้ามีการอักเสบมากจะมีการโป่งพอง และมีการอุดตันของเส้นเลือด ทำให้กล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด หัวใจวายหรือหัวใจล้มเหลวทำให้เสียชีวิตได้ เส้นเลือดทั่วร่างกายอาจมีการอักเสบได้ เกิดเลือดที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ทำให้มีการเสี่ยงต่อการอุดตันของเส้นเลือด

การรักษา

1. การให้ยาแอสไพริน เพื่อลดอาการอักเสบของเส้นเลือด และป้องกันเกล็ดเลือดรวมตัวกันเป็นก้อน ในระยะแรกของโรคให้ยาแอสไพริน ขนาด 80–100 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน ควรให้วันละ 4 ครั้ง เพื่อลดไข้ลดการอักเสบ เมื่อไข้ลดลงแล้วจึงลดขนาดของยา ลงเป็น 3–5 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน กินวันละครั้งต่ออีก 6–9 สัปดาห์ หรือจนกระทั่งผลเกล็ดเลือด และผลตรวจ ESR ปกติ

2. การให้อิมมูโนโกลบูลิน เพื่อลดอุบัติการณ์กรณีการเกิดการโป่งพองและการอักเสบของเส้นเลือดโคโรนารี จากการศึกษาพบว่า การให้อิมมูโนโกลบูลิน (immune globulin- intravenous: IGIV) ในขนาดสูงสามารถป้องกันโรคแทรกซ้อนทางหลอดเลือดโคโรนารี ของผู้ป่วย Kawasaki disease ได้โดยไม่ทราบกลไกการออกฤทธิ์ชัดเจน ตลอดจนทำให้ผู้ป่วยอาการดีขึ้น ไข้ลดเร็วขึ้น

การให้ IGIV ในขนาด 400 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน วันละครั้งเป็นเวลา 4 วันติดกันในระยะ 10 วันแรกของโรค จะได้ผลดี ถ้ามีไข้เกิน 10 วันจะได้ผลน้อยลง IGIV มีราคาแพง และให้ขนาดที่สูงมาก อาจทำให้เกิด anaphylaxis เกิดปฏิกิริยาข้างเคียงได้ เช่น ไข้ หนาวสั่น ปวดศีรษะ ปวดหลัง การให้ IGIV ต้องดูแลอย่างใกล้ชิด

3.2 กระบวนการพยาบาลและการพยาบาลผู้ป่วยแบบองค์รวม

กระบวนการพยาบาลในผู้ป่วยโรคคาวาซากิ หมายถึง กระบวนการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรค การดำเนินของโรค กระบวนการให้การรักษา แก่บิดามารดาและญาติของผู้ป่วยโรคคาวาซากิ ตั้งแต่แรกเข้ารับการรักษา จนกระทั่งกลับบ้านรวมระยะเวลา 17 วัน โดยมีเป้าหมายเพื่อหายจากอาการที่เป็นและป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริมพัฒนาการตามวัย เพื่อให้ผู้ป่วยและครอบครัวสามารถดำรงภาวะสุขภาพดี มีศักยภาพในการดูแลบุตรของตนได้อย่างถูกต้อง

แนวคิดที่ใช้ในการดำเนินงาน

1. แบบประเมินสุขภาพตามกรอบแนวคิดการประเมินสุขภาพ 11 แบบแผนของมาร์จอรี กอร์ดอน ดังนี้
  - แบบแผนที่ 1 การรับรู้เกี่ยวกับสุขภาพและการดูแลสุขภาพ
  - แบบแผนที่ 2 อาหารและการเผาผลาญสารอาหาร
  - แบบแผนที่ 3 การขับถ่าย

- แบบแผนที่ 4 กิจกรรมและการออกกำลังกาย
- แบบแผนที่ 5 การพักผ่อนนอนหลับ
- แบบแผนที่ 6 สถิติปัญหาและการรับรู้
- แบบแผนที่ 7 การรับรู้ตนเองและอัตมโนทัศน์
- แบบแผนที่ 8 บทบาทและสัมพันธภาพ
- แบบแผนที่ 9 เพศและการเจริญพันธุ์
- แบบแผนที่ 10 การปรับตัวและความทนทานต่อความเครียด
- แบบแผนที่ 11 คุณค่าและความเชื่อ

ข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลของผู้ป่วยโรคควาซากิ ต้องมีข้อมูลที่เชื่อถือได้สนับสนุนอย่างเพียงพอ บอกแนวทางการพยาบาลผู้ป่วยโรคควาซากิได้ และแนวทางการพยาบาลนั้นสามารถจัดการได้อย่างอิสระหรือ กึ่งอิสระ เป็นข้อความที่สามารถกำหนดได้ทั้งทางบวกและทางลบต่อสุขภาพของผู้ป่วยและครอบครัว การ กำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล กำหนดได้ทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กำลังเกิด เสี่ยงต่อการเกิดหรืออาจจะเกิด

3.3 เกณฑ์วิทยา

1. การให้ยาแอสไพรินในขนาดสูง 80 – 100 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน แบ่งให้วันละ 4 ครั้ง เพื่อลดไข้ และลดการอักเสบ อย่างไรก็ตามได้มีการศึกษาโดย Akagi และคณะพบว่า การให้แอสไพรินในขนาด 30 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน ในระยะแรกของโรคจะให้ผลดีกว่า แอสไพรินในขนาด 30 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน ใน ระยะแรกของโรคจะให้ผลดีกว่า แอสไพรินในขนาด 100 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน ในแง่ผลของ การต้านการอุดตัน เมื่อใช้ลดลงแล้วจึงลดขนาดของแอสไพรินเป็น 3-5 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน วันละครั้งต่อไปอีก 6-8 สัปดาห์ หรือจนกระทั่งจำนวนเกล็ดเลือด และ ESR เป็นปกติ เพื่อป้องกันการเกาะกลุ่มของเกล็ดเลือดอันจะนำไปสู่ หลอดเลือดโคโรนารีอุดตัน สำหรับผู้ป่วยมีความผิดปกติของหลอดเลือดแดงโคโรนารี ต้องให้แอสไพรินใน ขนาด 3-5 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน วันละครั้งต่อไปอีกเป็นระยะยาว

2. การให้Dipyridamole แพทย์ผู้เชี่ยวชาญบางท่านแนะนำให้เพิ่ม dipyridamole ในขนาด 4 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน แบ่งให้วันละ 3 ครั้ง เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการเกาะกลุ่มของเกล็ดเลือด

3. การให้ coumadin แพทย์บางท่านแนะนำให้ใช้ coumadin หรือ heparin ร่วมด้วยในรายที่มีความ ผิดปกติของหลอดเลือดโคโรนารีมาก ๆ หรือเคยมีหลอดเลือดโคโรนารีอุดตัน สำหรับผู้ป่วยที่มีหลอดเลือดโคโรนา รีอุดตันเฉียบพลันแนะนำให้ใช้ fibrinolytic therapy ด้วย streptokinase, urokinase หรือ tissue plasminogen activator

4. การให้ Corticosteroid เมื่อก่อนนี้ corticosteroid เป็นยาที่ห้ามใช้ในโรคนี้นี้ เนื่องจาก corticosteroid อาจจะทำให้มีอุบัติการณ์ของหลอดเลือดโคโรนารีโป่งพองเพิ่มขึ้น แต่ในปัจจุบันนี้ก็มีผู้ให้ corticosteroid ในผู้ป่วยที่ยังมีไข้สูงโดยไม่ตอบสนองต่อการให้ immune globulin อย่างเดียว

5. การให้ immune globulin intravenous (IGIV) จากการศึกษาในระยะหลังพบว่า การให้ immune globulin intravenous (IGIV) ในขนาดสูงสามารถป้องกันโรคแทรกซ้อนทางหลอดเลือดแดงโคโรนารีของผู้ป่วยโรคควาซากิได้ โดยไม่ทราบกลไกการออกฤทธิ์ตลอดจน IGIV ทำให้ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น เช่น ไข้ลดเร็วขึ้น และผลการตรวจทางตรวจทางห้องปฏิบัติการที่บ่งถึงภาวะการอักเสบที่เกิดขึ้น เช่น เม็ดเลือดขาวสูง และนิวโทฟิลสูง ตลอดจนระดับ serum alpha-1-antitrypsin จึงมีผู้แนะนำให้ใช้ IGIV ในขนาด 400 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน วันละครั้งเป็นเวลา 4 วันติดต่อกันในระยะ 10 วันแรกของโรค การให้ IGIV หลังจากผู้ป่วยมีอาการเกิน 10 วันไปแล้วอาจให้ประโยชน์น้อย ในปัจจุบันยังเป็นที่ถกเถียงกันมากเกี่ยวกับการให้ IGIV ในผู้ป่วยโรคควาซากิ บางรายงานแนะนำให้ใช้ IGIV ในขนาด 2 กรัม/กิโลกรัม ครั้งเดียวเนื่องจากพบว่ามีผลข้างเคียงน้อยกว่า และให้ผลในการรักษาโรค ตลอดจนป้องกันโรคแทรกซ้อนของหลอดเลือดแดงโคโรนารีได้ดีกว่า และในรายที่มีหลอดเลือดแดงโคโรนารีโป่งพองโอกาสที่หลอดเลือดโป่งพองจะหายไปจะมีมากกว่าพวกที่ไม่ได้ IGIV ในกรณีที่ผู้ป่วยยังคงมีไข้สูงหลังจากได้รับ IGIV 48 ชั่วโมงแล้ว แนะนำให้ใช้ IGIV ซ้ำเป็นครั้งที่สอง ถ้าผู้ป่วยยังมีไข้สูงอยู่ มีผู้ให้ corticosteroid ซึ่งได้ผลดีในการทำให้ไข้ลดลงเร็วขึ้น อย่างไรก็ตามควรตระหนักว่าโรคแทรกซ้อนทางหลอดเลือดแดงโคโรนารีในผู้ป่วยโรคควาซากิ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนิดที่รุนแรงก็พบได้น้อย และยังสามารถหายเองได้มากกว่าร้อยละ 80 ของผู้ป่วยโรคควาซากิ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้ IGIV แพทย์จึงควรพิจารณาให้ดีก่อนที่จะให้ IGIV ในผู้ป่วยโรคควาซากิ เนื่องจากราคา IGIV ในขนาดที่อาจให้ผลในการป้องกันโรคแทรกซ้อนทางหลอดเลือดแดงโคโรนารีนั้นสูงมาก และยังมีข้อควรระวังอื่น ๆ อีก เช่น ปริมาณน้ำเกินเนื่องจากขนาดของ IGIV ที่ใช้สูงมาก ปัญหาเกี่ยวกับการแพ้และปัญหาเกี่ยวกับปฏิกิริยาข้างเคียง เช่น อาการไข้ หนาวสั่น ปวดศีรษะ ปวดหลัง ชนิดของ IGIV ที่เลือกใช้ก็มีความสำคัญ พบว่า intact gamma globulin preparation ให้ผลการรักษาดีกว่าชนิด enzymatic ally treated การที่จะให้ IGIV ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ป่วยโรคควาซากิจริง ๆ ควรจะพิจารณาให้ IGIV ในผู้ที่มิปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคแทรกซ้อนทางหลอดเลือดแดงโคโรนารีสูง สามารถทราบถึงปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้ลดการใช้ IGIV โดยไม่จำเป็นลงไปได้

4. สรุปสาระสำคัญของเรื่องและขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นตอนดำเนินการ : โดยศึกษาข้อมูลผู้ป่วย บิดา มารดา ญาติ เวชระเบียน ศึกษาความรู้ทางวิชาการ และกรอบแนวคิดทางการพยาบาลจากตำรากุมารเวชศาสตร์ และ การพยาบาลผู้ป่วยโรคควาซากิจากงานวิจัย บทความทางอินเทอร์เน็ต และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านกุมารแพทย์และพยาบาลด้านกุมารเวชกรรม

สรุปสาระสำคัญของเรื่อง:

ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา:

โรคคาวาซากิ (Kawasaki disease) เป็นกลุ่มอาการของโรคที่ประกอบด้วยไข้สูง มีการเปลี่ยนแปลงของผิวหนัง เยื่อบุผิว มีการอักเสบของเส้นเลือดขนาดกลางและขนาดเล็กทั่วร่างกาย และมีต่อมน้ำเหลืองที่คอโต มักเป็นในเด็กเล็กโดยร้อยละ 80 ของผู้ป่วยมีอายุต่ำกว่า 5 ปี อายุเฉลี่ยของผู้ป่วยเท่ากับ 2 ปี มักไม่พบโรคนี้ในเด็กอายุมากกว่า 8 ปีขึ้นไป พบผู้ป่วยที่มีอายุต่ำกว่า 3 เดือนได้น้อย อัตราส่วนของโรคนี้ในเพศชาย : เพศหญิง เท่ากับ 1.5:1 โรคคาวาซากิเป็นได้ในทุกเชื้อชาติ แต่พบบ่อยที่สุดในชนชาติเอเชีย โดยเฉพาะญี่ปุ่น และเกาหลี พบโรคนี้บ่อยที่สุดในชนผิวขาว เป็นได้ทั้งกับเด็กในเมืองและเด็กในชนบทโดยไม่มีความแตกต่างในแง่ภูมิภาค จากลักษณะของโรค และจากการที่พบโรคนี้ได้บ่อยกว่าในพื้นที่นครนครเดียวกัน และในเด็กฝาแฝด ทำให้คาดกันว่าโรคคาวาซากิน่าจะเกิดจากการติดเชื้อบางอย่าง โดยมีปัจจัยทางพันธุกรรมร่วมด้วย จากการศึกษาปัจจัยทางพันธุกรรม ที่อาจมีผลต่อการเกิดโรคพบว่าผู้ป่วยโรคคาวาซากิมีโครงสร้างด้านภูมิคุ้มกันของร่าง (immunoglobulin allotype) ที่แตกต่างไปจากเด็กปกติบ้าง แต่ไม่พบ โครงสร้างชนิด(HLA type) ที่เสี่ยงต่อการเกิดโรค

กรณีศึกษา เด็กหญิงไทยวัย 2 ปี 3 เดือน ครอบครัวอาศัยอยู่ 4 คน เป็นลูกคนที่ 2 นับถือศาสนาพุทธ บิดามารดา มีอาชีพรับจ้าง รายได้ของครอบครัว 17,000 บาทต่อเดือน ภูมิลำเนา อำเภอ กมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ รับไว้ในโรงพยาบาลเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2550 รับไว้ในความดูแลเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2550 วินิจฉัยโรคครั้งแรก R/O Kawasaki และวินิจฉัยโรคครั้งสุดท้าย Kawasaki disease อาการสำคัญที่นำมา 3 วันก่อนมามีไข้สูง มีผื่นตามตัว แรกรับผู้ป่วยดูซึม งอแง มีไข้ อุณหภูมิ 38.9 องศาเซลเซียส ซีพจร 160 ครั้งต่อนาที หายใจแรงเร็ว 36 ครั้งต่อนาที ปากแดง ตาแดงทั้งสองข้าง ไม่มีจ้ำจืด มือเท้าบวมเล็กน้อย มีผื่นแดงตามตัว มีไอน้ำมูกใส

การรักษาที่ได้รับ ผู้ป่วยได้สารน้ำชนิด 5%D/N/3 1,000 มิลลิลิตร เข้าทางหลอดเลือดดำในอัตราเร็ว 40 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง เป็นเวลา 5 วัน ตั้งแต่วันที่ 5-9 มิถุนายน 2550 และลดอัตราเร็วเหลือ 20 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง อีก 2 วัน ในวันที่ 10-11 มิถุนายน 2550 ได้ยาลดไข้พาราเซตามอล 1 ซ้อนชากินทุก 4 ชั่วโมงเวลามีไข้ ยาละลายเสมหะ Fluimucil (100 มิลลิกรัม) ครั้งชองกินทุก 8 ชั่วโมง และ Terbron Exp. 2.5 มิลลิลิตร กินทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 7 วันตั้งแต่วันที่ 5-11 มิถุนายน 2550 ได้ยาขยายหลอดลมชนิดพ่น Ventrolin Solution 0.3 มิลลิลิตร ผสม 0.9% NSS 2.5 มิลลิลิตร พ่นทุก 4 ชั่วโมง เป็นเวลา 2 วัน ในวันที่ 7-8 มิถุนายน 2550 ฉีดยามาเชื้อ Cefotaxime 300 มิลลิกรัม เข้าทางหลอดเลือดดำ ทุก 8 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 7-13 มิถุนายน 2550 เป็นเวลา 9 วัน ให้ยาละลายลิ่มเลือด แอสไพริน 81 มิลลิกรัม สามส่วนสี่เม็ด กินทุก 6 ชั่วโมง ในวันที่ 10 มิถุนายน 2550 และได้เปลี่ยน ขนาดเป็น 1 เม็ด กินหลังอาหาร เข้า กลางวัน เย็นในวันที่ 11 มิถุนายน 2550 และกินต่ออีก 1 เดือน ให้ IVIG 18 มิลลิกรัมเข้าทางหลอดเลือดดำทุก 12 ชั่วโมงวันที่ 10 มิถุนายน 2550 ได้รับการตรวจทางหัวใจและหลอดเลือด ผลเป็นปกติ ผลการตรวจเลือดทางโลหิตวิทยามีเกล็ดเลือดสูงกว่าปกติ 449,000 THDS/CUMM ในวันที่ 10 มิถุนายน 2550 และ 775,000 THDS/CUMM ในวันที่ 14 มิถุนายน 2550 และมี ESR สูงกว่าปกติ ผลตรวจเลือด

ทางเคมีคลินิกเป็นปกติ ผู้ป่วยได้รับการรักษาในโรงพยาบาลเป็นเวลา 17 วันนับตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2550 จนถึง 22 มิถุนายน 2550 ได้รับไว้ในความดูแลและติดตามเยี่ยมจำนวน 10 ครั้ง พบว่าได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง ข้อวินิจฉัยการพยาบาลทุกข้อได้รับการแก้ไข และได้ให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัวแก่บิดา มารดา อย่างถูกต้อง ในระหว่างการนอนรักษาในโรงพยาบาล ผู้ป่วยอาการทุเลาแพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้ในวันที่ 22 มิถุนายน 2550 และนัดพบแพทย์อีก 2 สัปดาห์ คือวันที่ 4 กรกฎาคม 2550

การพยาบาล

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลข้อที่ 1 ผู้ป่วยเสี่ยงต่อภาวะชักรเนื่องจากไข้สูง

ข้อมูลสนับสนุน ผู้ป่วยมีไข้สูงตลอดระยะเวลาในการรักษา อุณหภูมิอยู่ในช่วง 37.5-40.5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6 วัน

วัตถุประสงค์การพยาบาล ผู้ป่วยไม่เกิดภาวะชักรจากไข้สูง และ ไม่มีไข้ อุณหภูมิร่างกายอยู่ในช่วง 36-37.5 องศาเซลเซียส

กิจกรรมการพยาบาล ดูแลวัดไข้ทุก 2-4 ชั่วโมง ถ้ามีไข้ให้ยาลดไข้ พาราเซตามอล 1 ซ้อนชา กินได้ทุก 4 ชั่วโมง เช็ดตัวลดไข้ สังเกตอาการชักร ดูแลให้พักผ่อน

การประเมินผลการพยาบาล ปัญหาได้รับการแก้ไขในการเยี่ยมครั้งที่ 6 (10 มิถุนายน 2550 เวลา 24.00 น)

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลข้อที่ 2 ผู้ป่วยมีโอกาสเกิดภาวะขาดสารน้ำสารอาหารและอิเล็กโทรไลต์ที่ไม่สมดุลเนื่องจากการทานอาหารได้น้อย

ข้อมูลสนับสนุน ผู้ป่วยทานอาหารได้น้อย ปากแห้ง อ่อนเพลีย

วัตถุประสงค์ของการพยาบาล ผู้ป่วยไม่เกิดภาวะขาดสารน้ำสารอาหารและอิเล็กโทรไลต์ที่ไม่สมดุลโดยประเมินจาก น้ำหนักตัวคงที่ที่เหมาะสมกับอายุ ปัสสาวะมีความถี่จำเพาะน้อยกว่า 1.015 และเยื่อบุต่าง ๆ ชุ่มชื้น ผิวหนังตึงตัวดี

กิจกรรมการพยาบาล ประเมินภาวะการขาดน้ำผู้ป่วยขาดน้ำในระดับปานกลาง มีปากแห้ง ปัสสาวะถี่ เข้มความถี่จำเพาะ 1.010 ดูแลให้สารน้ำ ชนิด 5%D/N 3 1,000 มิลลิตรเข้าทางหลอดเลือดดำด้วยอัตราเร็ว 40 มิลลิตรต่อชั่วโมง ติดตามผลตรวจเลือดทางเคมีคลินิกผลเป็นปกติ กระตุ้นให้ดื่มน้ำ ดื่มนม และทานอาหาร ผู้ป่วยยังทานได้น้อยในช่วง 7 วันแรกของการเข้ารับการรักษา และหลังจากนั้นทานได้ตามปกติ ปากไม่แห้ง

การประเมินผลการพยาบาล ปัญหาได้รับการแก้ไขในการเยี่ยมครั้งที่ 8 (12 มิถุนายน 2550 เวลา 16.00 น)

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลข้อที่ 3 ผู้ป่วยไม่สามารถขับเสมหะออกได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากการสร้างเสมหะมากขึ้นแต่การขับเสมหะของร่างกายทำได้ไม่เพียงพอ

ข้อมูลสนับสนุน ไอ มีเสมหะ มีน้ำมูก หายใจเร็ว 36 ครั้งต่อนาที

วัตถุประสงค์ของการพยาบาล ไม่ไอ ไม่มีเสมหะ ไม่มีน้ำมูก ผู้ป่วยหายใจปกติฟังได้เท่ากันทั้งสองข้าง

กิจกรรมการพยาบาล สังเกตการหายใจ ไอ หอบ ผู้ป่วยหายใจเร็ว 36 ครั้งต่อนาที ไอบ่อย มีเสมหะ มีน้ำมูกใส ดูแลให้ยาละลายเสมหะ Flumucil (100 มิลลิกรัม) ครั้งชองกินทุก 8 ชั่วโมง และ Terbron Exp. 2.5 มิลลิตร กินทุก 6 ชั่วโมง อาการไม่ดีขึ้นในช่วง 2 วันแรกของการรักษา จึงได้ขยายหลอดลม และยาฆ่าเชื้อเพิ่ม ดูแลพ่นยา Ventrolin Solution 0.3 มิลลิตร ผสม 0.9% NSS 2.5 มิลลิตร พ่นทุก 4 ชั่วโมงในวันที่ 7-8 มิถุนายน 2550 ฉีดยาฆ่าเชื้อ Cefotaxime 300 มิลลิกรัม เข้าทางหลอดเลือดดำ ทุก 8 ชั่วโมงเป็นเวลา 9 วันเริ่ม 7-13 มิถุนายน 2550 กระตุ้นให้ดื่มน้ำ และนมมาก ๆ เคาะปอดให้เป็นระยะ ๆ พร้อมแนะนำวิธีเคาะปอดแก่มารดาที่เฝ้า

การประเมินผลการพยาบาล ปัญหาได้รับการแก้ไขในการเยี่ยมครั้งที่ 5 (9 มิถุนายน 2550 เวลา 16.00 น)

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลข้อที่ 4 ผู้ป่วยไม่สุขสบายเนื่องจาก เชื้อบรูตาแดง มีผื่นตามตัว และมือเท้าบวม

ข้อมูลสนับสนุน ผู้ป่วยมีเชื้อบรูตาแดงทั้งสองข้าง มีผื่นแดงตามตัว และมือเท้าบวม

วัตถุประสงค์ของการพยาบาล ผู้ป่วยหายจากภาวะเชื้อบรูตาแดง ไม่มีผื่นตามตัว มือเท้าไม่บวม

กิจกรรมการพยาบาล ดูแลทำความสะอาด แนะนำมารดาไม่ให้ผู้ป่วยขี้อึ ดูแลให้พักผ่อนสายตา ช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ แนะนำงดให้มือ และการวิ่งเดินในช่วงมือ เท้าบวม ดูแลทำความสะอาดร่างกายใส่เสื้อผ้าที่แห้ง ที่นอนไม่เปียกไม่อับชื้น

การประเมินผลการพยาบาล ปัญหาได้รับการแก้ไขในการเยี่ยมครั้งที่ 7 (11 มิถุนายน 2550 เวลา 16.00น)

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลข้อที่ 5 บิดา มารดา มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับอาการของบุตร และค่ารักษาที่เกิดขึ้น

ข้อมูลสนับสนุน บิดา มารดามีสีหน้าวิตกกังวล และสอบถามอาการของผู้ป่วยซ้ำ ๆ

วัตถุประสงค์ของการพยาบาล บิดา มารดา เข้าใจอาการและอาการแสดงของโรคให้การดูแลบุตรได้ถูกต้อง และยืนยันสิทธิในการรักษาบุตรได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการพยาบาล ประเมินและค้นหาความวิตกกังวล ของบิดา มารดา พร้อมให้คำแนะนำในการรักษาพยาบาลตามความเหมาะสม เป็นระยะ แนะนำการใช้สิทธิการรักษาของผู้ป่วยและ แนวทางปฏิบัติ เปิดโอกาสให้ บิดา และญาติ มาเยี่ยมบุตรได้เป็นระยะ

การประเมินผลการพยาบาล ปัญหาได้รับการแก้ไขในการเยี่ยมครั้งที่ 6 (10 มิถุนายน 2550 เวลา 24.00 น)

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลข้อที่ 6 ผู้ป่วยเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด จากภาวะเกล็ดเลือดสูง

ข้อมูลสนับสนุน ผู้ป่วยมีเกล็ดเลือดสูง 449,000 THDS/CUMM (ตรวจวันที่ 10 มิถุนายน 2550) และ 775, 000 THDS/CUMM (ตรวจใน วันที่ 14 มิถุนายน 2550)

วัตถุประสงค์ของการพยาบาล ผู้ป่วยไม่ได้รับอันตรายต่อระบบหัวใจ หลอดเลือด จากภาวะเกล็ดเลือดสูง

กิจกรรมการพยาบาล เฝ้าติดตามผลตรวจเกร็ดเลือดทางห้องปฏิบัติการเป็นระยะ และรายงานแพทย์รับทราบ ดูแลให้ได้รับยาแอสไพริน 81 มิลลิกรัม สามส่วนสี่เม็ด กินทุก 6 ชั่วโมง ในวันที่ 10 มิถุนายน 2550 และเปลี่ยน ขนาดเป็น 1 เม็ด กินหลังอาหาร เข้า กลางวัน เย็นในวันที่ 11 มิถุนายน 2550 ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับ

IGIV 18 มิลลิกรัม เข้าทางหลอดเลือดดำตามแผนการรักษา ดูแลให้พักผ่อนลดกิจกรรมที่กระตุ้นให้หัวใจทำงานมากขึ้น ส่งตรวจหัวใจ ตามแผนการรักษา และติดตามอย่างใกล้ชิด

การประเมินผลการพยาบาล ปัญหาที่ได้รับการแก้ไขในการเยี่ยมครั้งที่ 10 (21 มิถุนายน 2550 เวลา 24.00 น)

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลข้อที่ 7 ผู้ป่วยเสี่ยงต่อภาวะแทรกซ้อนจากการให้ IGIV

ข้อมูลการพยาบาล ผู้ป่วยได้รับ IVIG ทางหลอดเลือดดำในวันที่ 10 มิถุนายน 2550

วัตถุประสงค์ของการพยาบาล ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนจากการให้ IGIV

กิจกรรมการพยาบาล ดูแลให้ IGIV ได้ถูกต้องตามแผนการรักษา ให้ความระมัดระวังมีเครื่องควบคุมอัตราการไหลตลอดระยะเวลาการให้ โดยขณะที่ให้ IGIV วัดความดันทุก 30 นาที เมื่อหมดขวดทุก 1 ชั่วโมง 4 ครั้ง ทุก 2 ชั่วโมง อีก 4 ครั้ง และทุก 4 ชั่วโมง 2 ครั้งและตามแผนการรักษา พร้อมทั้งสังเกต อาการแพ้ หายใจไม่ออก หอบเหนื่อย ผื่นขึ้น หนาวสั่น ปวดหัว อาเจียน ถ้าเกิดอาการดังกล่าวต้องหยุดให้และรายงานแพทย์ ดูแล ผิวหนัง บริเวณที่ให้ ไม่มีอาการบวมแดง ปวด

การประเมินผลการพยาบาล ปัญหาได้รับการแก้ไขในการเยี่ยมครั้งที่ 6 (10 มิถุนายน 2550 เวลา 24.00 น)

5. ผู้ร่วมดำเนินการ ไม่มี

6. ส่วนของงานที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ

เป็นผู้ดำเนินการทั้งหมดร้อยละ 100

7. ผลสำเร็จของงาน

ได้ให้การพยาบาลและศึกษาติดตามและประเมินผลการพยาบาลเป็นเวลา 17 วันและเยี่ยมจำนวน 10 ครั้ง พบว่าปัญหาทั้งหมด 7 ข้อได้รับการแก้ไขและไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน และได้ให้คำแนะนำก่อนกลับบ้าน บิดามารดาผู้ป่วยสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์

8. การนำไปใช้ประโยชน์

1. ทราบถึงปัญหาทางการพยาบาลผู้ป่วยโรคควาซากิ
2. ทราบถึงผลลัพธ์การพยาบาลผู้ป่วยโรคควาซากิ
3. เพิ่มคุณค่าการให้บริการทางการพยาบาลผู้ป่วยโรคควาซากิ
4. ลดระยะเวลาในการอยู่โรงพยาบาลผู้ป่วยที่สงสัยเป็นโรคควาซากิ
5. เป็นแนวทางการนำมาพัฒนาการให้บริการผู้ป่วยโรคควาซากิ
6. เพิ่มพูนความรู้แก่ผู้ศึกษาพัฒนาการให้การบริการผู้ป่วยโรคควาซากิให้ดียิ่งขึ้น
7. บิดามารดา และญาติของผู้ป่วยพึงพอใจในการให้การพยาบาลของตึกกุมารเวชกรรมมากยิ่งขึ้น

9. ความยุ่งยาก ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการ

1. ผู้ป่วยยังอายุน้อย บอกความเจ็บป่วย ความต้องการของตนเองไม่ได้แน่ชัด ต้องใช้ความเชี่ยวชาญและให้ความสามารถเป็นพิเศษในการให้ความช่วยเหลือพยาบาล

2. โรคควาซากิ เป็นโรคที่มีการให้ความรู้ยังไม่ทั่วถึง ทำให้ญาติเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับความรุนแรงและวิธีการรักษาเนื่องจากขาดความรู้ ทำให้เกิดความเข้าใจผิด และกลัวมากตามสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ ดังนั้นพยาบาลต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคได้อย่างถูกต้อง พร้อมเปิดโอกาสให้ญาติได้ซักถาม อธิบายสาเหตุความรุนแรงของโรค การรักษา ให้ข้อมูลและเหตุผลของการรักษาโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อให้ญาติเกิดความเข้าใจ มั่นใจและยอมรับการรักษามากขึ้น รับฟังความรู้สึกไม่สบายใจ และแสดงความเห็นใจ

3. ยาที่ใช้ในการรักษามีราคาแพง และใช้ในรายที่แพทย์เห็นสมควรเท่านั้น ดังนั้นพยาบาลต้องอธิบายให้บิดา มารดา และญาติ ทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องดำเนินสิทธิการรักษาให้เรียบร้อย อธิบายถึงความสำคัญที่ต้องใช้ยาและไม่ใช้ยาเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาไม่มีเงินซื้อยาหรือแพทย์ไม่ยอมให้ยาราคาแพงแก่ผู้ป่วย

4. โรคควาซากิ เป็นโรคที่ต้องส่งผู้ป่วยตรวจทางห้องปฏิบัติการบ่อย ต้องส่งเลือดตรวจเป็นระยะ ดังนั้นในการให้การพยาบาลพยาบาลแต่ละครั้งต้องอธิบายให้บิดามารดาและญาติเข้าใจ เพื่อความร่วมมือที่ดี

5. ในการให้ IGIV แก่ผู้ป่วยต้องมีความระมัดระวังสูง เพราะสามารถเกิดอาการข้างเคียงและแพ้ง่าย

6. เนื่องจากผู้ป่วยได้รับสารละลายน้ำตาลแทนทางหลอดเลือดดำเป็นเวลานาน เพราะรับประทานอาหารไม่ได้ ผู้ป่วยมีโอกาสติดเชื้อทางกระแสเลือดได้ แนวทางการแก้ไข คือ ตรวจจุดตำแหน่งที่ให้สารน้ำอย่างสม่ำเสมอ มิให้มีการบวมเป็นแผลลูกกลามมีการติดเชื้อเพิ่มเติม ดูแลเปลี่ยนอุปกรณ์การให้สารน้ำ เช่น ชุดการให้สารน้ำทุก 3 วันหรือเมื่อมีการปนเปื้อน แนะนำญาติให้ทราบถึงวิธีดูแลการให้สารน้ำ

10. ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการให้ความรู้ เรื่องโรคควาซากิที่ถูกต้องแก่บิดามารดาและญาติผู้ป่วยและบุคคลทั่วไป เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง

2. บุคลากรทางการแพทย์ไม่เฉพาะสายงานกุมารเวชกรรม ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคควาซากิที่ถูกต้อง เพื่อให้คำแนะนำและรักษาได้ถูกต้อง รวดเร็วมีประสิทธิภาพ เพื่อความปลอดภัยของผู้ป่วย

3. จัดให้มีการทำมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยโรคควาซากิ เพื่อให้การช่วยเหลือ การให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเป็นไปตาม
คำแนะนำของคณะกรรมการ

ลงชื่อ พทพท / เพ็ญภา.....

(นางสาวพรนิกา เพ็งจางค์)

ผู้ขอรับการประเมิน

25 มีนาคม 2552.....

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ Ann.....

(นางนันทวัน จาตุรันต์วิชัย)

ตำแหน่ง หัวหน้าพยาบาลโรงพยาบาลตากสิน

25 มี.ค. 2552.....

ลงชื่อ พชชช.....

(นายพิชญา นาควัชระ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตากสิน

26 มี.ค. 2552.....

เอกสารอ้างอิง

วัชระ จามจุรีรักษ์. (2551) จุดสารชมรมกุมารแพทย์ Kawasaki Disease. กรุงเทพมหานคร : ชมรมกุมารแพทย์โรคหัวใจแห่งประเทศไทย.

วันดี วราวิทย์, ประพุทธ ศิริบูรณ์, สุรางค์ เจียมจรรยา. ตำรากุมารเวชศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพมหานคร : บริษัท โฮลิสติก ฟันดิซซิ่ง จำกัด, 2540.

ศิริพร ชัมภลิจิต. แบบแผนสุขภาพ : การเก็บรวบรวมข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 4. สงขลา : เหมการพิมพ์, 2539.

อุษา ทิสยากร. Update on Pediatric Infection. กรุงเทพมหานคร : ชัยเจริญ, 2540.

**ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ของนางสาวพรรณิภา เพ็งจางค์**

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 7 วช. ด้านการพยาบาล
(ตำแหน่งเลขที่ รพต. 436) สังกัดฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลตากสิน สำนักงานแพทย์
เรื่อง การลดภาวะแทรกซ้อนจากโรคควาซากิ ในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลตากสิน

หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันผู้ป่วยโรคควาซากิจะพบมากขึ้นในประเทศไทย ในโรงพยาบาลตากสินจากสถิติเริ่มพบผู้ป่วยโรคควาซากิในปี พ.ศ. 2545 และมีผู้ป่วยโรคควาซากิเพิ่มมากขึ้นทุกปี นอกจากนี้โรคควาซากิเป็นโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุในการเกิดโรค และยังไม่มีความรู้ในการป้องกันโรค และที่สำคัญ โรคนี้ ทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนทางระบบหลอดเลือดและหัวใจ (Cardiac Complication) โดยเฉพาะหลอดเลือดแดงโคโรนารีโป่งพอง ซึ่งทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิต และอาจเกิดการโป่งพองของเส้นเลือดแดงอื่นได้เช่น หลอดเลือดแดง axillary, iliac, sub scapular, renal arteries เป็นต้น ในผู้ป่วยโรคควาซากิ ถ้าไม่ได้รับการรักษาในระยะแรกของโรคก็จะพบภาวะแทรกซ้อนเหล่านี้ได้มากขึ้น

ดังนั้นผู้ป่วยโรคควาซากิที่ได้รับการรักษาที่ถูกต้องและรวดเร็ว ก็จะลดความเสี่ยงในการเกิดภาวะแทรกซ้อนต่อระบบหัวใจและหลอดเลือดได้มากขึ้น รวมทั้งการเสียชีวิตจากโรคควาซากิลดลง

วัตถุประสงค์ และหรือเป้าหมาย

1. เพื่อให้เจ้าหน้าที่พยาบาลและผู้เกี่ยวข้องในการให้บริการทางสาธารณสุขเล็งเห็นความสำคัญในการป้องกันภาวะแทรกซ้อนทางหลอดเลือด และหัวใจที่เกิดขึ้นจากโรคควาซากิ
2. ผู้ป่วยโรคควาซากิได้รับการรักษาที่ถูกต้องรวดเร็ว และไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด รวมทั้งไม่เสียชีวิตจากการเจ็บป่วยด้วยโรคควาซากิ และไม่เกิดภาวะทุพพลภาพจากโรคนี้
3. ประชาชนและบุคคลทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องโรคควาซากิได้ถูกต้อง

เป้าหมาย

1. เจ้าหน้าที่พยาบาลในตึกกุมารเวชกรรมมีความรู้เกี่ยวกับโรคควาซากิ และให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคควาซากิได้ สามารถป้องกันอาการแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วย
2. ผู้ป่วยโรคควาซากิได้รับการรักษาที่ถูกต้องรวดเร็ว และไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด รวมทั้งผู้ป่วยเกิดความปลอดภัยไม่เสียชีวิตหรือทุพพลภาพจากโรคควาซากิ
3. บิดามารดา และญาติ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคควาซากิได้ถูกต้อง และสามารถดูแลผู้ป่วยโรคควาซากิได้ถูกต้อง

กรอบการวิเคราะห์ แนวคิด ข้อเสนอ

โรคคาวาซากิเป็นโรคที่สำคัญพบในเด็กและพบมากขึ้นในประเทศไทยรวมทั้งในโรงพยาบาลตกลิน จากสถิติเริ่มพบผู้ป่วยโรคคาวาซากิเมื่อปี พ.ศ. 2545 และเพิ่มมากขึ้นทุกปี สาเหตุโรคยังไม่ทราบแน่ชัด ตลอดจนถึงไม่ทราบถึงปัจจัยเสี่ยงในการเกิดภาวะแทรกซ้อนทางระบบหัวใจและหลอดเลือด นอกจากนี้ในการวินิจฉัยโรคก็ทำได้ยาก เนื่องจากโรคคาวาซากิจะไม่มีอาการที่แน่ชัดตรงไปตรงมา การวินิจฉัยโรคจำเป็นต้องอาศัยอาการและอาการแสดง หรือกลุ่มอาการ (Criteria) ร่วมกับการแยกสาเหตุจากโรคอื่น ซึ่งในบางครั้งผู้ป่วยบางรายก็มีอาการไม่ครบตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในการวินิจฉัยของโรคคาวาซากิ (Incomplete Kawasaki disease) และในผู้ป่วยบางรายที่มีอาการและอาการแสดงนำที่ต่างออกไป (Atypical Kawasaki disease) และพบว่าผู้ป่วยกลุ่มนี้มีโอกาสเกิดภาวะแทรกซ้อนต่อระบบหัวใจสูงกว่าในการรักษาก็ยังไม่เป็นที่แน่นอนหรือมีการปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน และถ้าผู้ป่วยโรคนี้ได้รับการรักษาในช่วงแรก ๆ ของโรคโอกาสในการเกิดภาวะแทรกซ้อนก็ลดน้อยลงไปด้วย

ดังนั้นเจ้าหน้าที่ที่ต้องให้การดูแลผู้ป่วยโรคคาวาซากิจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจโรคเป็นอย่างดีมีการติดตามหาความรู้ในเรื่องโรคนี้ตลอดเวลารวมทั้งในหน่วยงานต้องมีการนำความรู้เกี่ยวกับโรคนี้มาเผยแพร่ให้บุคลากรทราบเป็นระยะ และควรนำ Case ผู้ป่วยโรคคาวาซากิมาทบทวนการรักษาพยาบาลในที่ประชุมของตึก เมื่อมีผู้ป่วยโรคคาวาซากิมารับการรักษาในตึกกุมารเวชกรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง ส่งผลให้การดูแลผู้ป่วยโรคคาวาซากิมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ในหน่วยงานอาจมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยโรคคาวาซากิที่เข้ามารับการรักษาในหน่วยงานพร้อมมีการเปรียบเทียบอาการของผู้ป่วยในแต่ละรายว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลในการดูแลผู้ป่วยที่จะมารับการรักษาในรายต่อไป นอกจากนั้นการให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปก็ถือเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะในปัจจุบันประชาชนทั่วไปยังไม่เข้าใจเรื่องโรคคาวาซากิเท่าใดนัก ยังมีหนังสือพิมพ์โรคนีทางโทรทัศน์ ยิ่งทำให้เข้าใจว่าโรคคาวาซากิเป็นโรคที่น่ากลัวไปแล้วไม่มีเงินค่ารักษาจะทำให้เสียชีวิต และโทรศัพท์มาสอบถามเกี่ยวกับโรคคาวาซากิมากขึ้นเมื่อลูกมีไข้ รวมทั้งอยากรู้ถึงวิธีดูแลเมื่อลูกป่วยเป็นโรคคาวาซากิ ดังนั้นทางหน่วยงานอาจมีการจัดบอร์ดให้ความรู้เรื่องโรคคาวาซากิแก่ประชาชนเป็นระยะ ๆ และทำแผ่นพับให้ความรู้เรื่องโรคคาวาซากิให้ผู้มาใช้บริการที่ตึกกุมารเวชกรรมและประชาชนทั่วไปให้มีความรู้เรื่องโรคคาวาซากิมากขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และสามารถดูแลบุตรหลานของตนได้อย่างถูกต้อง ไม่หวาดวิตกจนไม่สามารถทำอะไรได้

ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับ

1. เจ้าหน้าที่ให้การดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคคาวาซากิมีความรู้ความเข้าใจ และให้การดูแลพยาบาลผู้ป่วยโรคคาวาซากิได้ปลอดภัยหายจากโรค และไม่เกิดอาการแทรกซ้อน สามารถกลับไปดำรงชีวิตได้ตามปกติ
2. ผู้ป่วยโรคคาวาซากิได้รับการรักษาที่ถูกต้องรวดเร็ว ไม่เกิดภาวะทุพพลภาพและเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยด้วยโรคคาวาซากิ

3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานสำหรับการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรค
คาวาซากิ

4. เพื่อเป็นแนวทางการประกอบกรณีศึกษาบุคลากรทางการพยาบาล และเป็นแนวทางสำหรับนักศึกษา
พยาบาลและผู้สนใจ

5. บิดา มารดา ญาติผู้ป่วย และประชาชนทั่วไปมีความรู้เรื่องโรคคาวาซากิได้ถูกต้อง และสามารถดูแล
ผู้ป่วยได้ถูกต้อง

6. ผู้ป่วยโรคคาวาซากิ และญาติที่มาใช้บริการที่ตึกกุมารเวชกรรมมีความพึงพอใจในบริการที่ได้รับ

7. ตัวผู้ศึกษาเองได้ทบทวนความรู้เรื่องโรคคาวาซากิและการพยาบาลผู้ป่วยโรคคาวาซากิ

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. เจ้าหน้าที่ตึกกุมารเวชกรรมมีความรู้เรื่องโรคคาวาซากิเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 85

2. ผู้ป่วยโรคคาวาซากิได้รับการรักษาพยาบาลที่ถูกต้องและรวดเร็ว

3. บิดา มารดา มีความรู้เรื่องโรคคาวาซากิเพิ่มเป็นร้อยละ 70

3. ผู้ป่วยโรคคาวาซากิ และ ญาติที่เข้ารับการรักษาในตึกกุมารเวชกรรมมีความพอใจในการบริการ
ร้อยละ 85

ลงชื่อ ..... พลพภัท พันธ์มณี

(นางสาวพรนิกา เพ็งจางค์)

ผู้ขอรับการประเมิน

วันที่ ๒๕ ๕/๗๐๒ ๕๖๕๕